

skivor fredag

Elitkapellet bygger vidare

Norrtelje Elitkapell: Oskapliga låtar (Oktober).

□ Den uppländska folkmusiken är bejakande. Finns där ett stråk av vemod har den ingen storskog att gå vilse i. Snart nog kommer den ut i det öppna landskapet. Musiken böljar som en rullstensås och är lättillgänglig som Uppsalaslätten.

Bland dansbanebanden hör Norrtelje Elitkapell till de främsta. Det säger de som utan ansträngning snor sig i polska och polkett. De kommer att älska den här skivan.

Vi andra — som räknar ett-två-tre-hopp, ett-två-tre-hopp i schottisen och ändå trampar fel efter några takter — kommer också att tycka om den.

Det är bruksmusik som tål att lyssna på. Elitkapellet har ett rikt ljud. De är åtta personer och spelar fiol och nyckelharpa, munspel

och tramporgel, flöjt och klarinet.

Musiken är vuxen ur uppländsk jord. Elitkapellet har lärt av landskapets stora spelmän — Viksta-Lasse, Eric Sahlström, Ceylon Wallin. Traditionen är viktig — inte som en formainlösning att konservera i, utan som en grund att bygga på.

En upplandspolka får finskt tempo. Några knarrande krumhorn ger en smedsvisa en klang av medeltid. I en polkett som kapellet har efter Ceylon Wallin smyger Malando Gassamas congas in med latinamerikanska rytmer. Och minsann, kommer där inte en trumpet och en elgitarr.

För drygt ett år sedan kom Norrtelje Elitkapell med sin första skiva, "Luffarschottis". Den var en lagom årets bästa svenska folkmusikslinga.

I år gör de om bedriften.

KLAS GUSTAFSON